

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

Microtubule associated proteins and plasticity in the developing and diseased brain

Boekhoorn, K.

Publication date
2006

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

Boekhoorn, K. (2006). *Microtubule associated proteins and plasticity in the developing and diseased brain*. [Thesis, fully internal, Universiteit van Amsterdam].

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <https://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

DANKWOORD

Na alle zakelijke mededelingen is het dan nu de hoogste tijd om ook iedereen die van belang was voor de tot stand koming van dit boekje te bedanken.

Allereerst natuurlijk mijn begeleider Paul. Dankjewel voor de vele keren dat ik binnen kon vallen. Als ik dan (veel later dan gepland en compleet vergeten waarom ik ook al weer binnenkwam) weer de deur uit ging zag de wereld er altijd een stuk zonniger uit. Motiverend vermogen is misschien wel het belangrijkste kenmerk van een goede begeleider. Misschien minder voor de hand liggend maar erg belangrijk gebleken is ook je diplomatieke talent. Waar bommen op ontploffen stonden wist jij toch altijd net op tijd met veel tact het ontstekingsmechanisme te verwijderen zodat de gekozen paden bewandelbaar bleven. Ze zouden meer mensen als jij naar het Midden-Oosten moeten sturen! Natuurlijk ook mijn promotor Marian erg bedankt. Hoewel je ro! altijd op de achtergrond was maakte jou input op cruciale momenten vaak wel het verschil. Waar ik jullie allebei misschien nog wel het meest voor wil bedanken is het vertrouwen wat jullie mij hebben gegeven. Ondanks dat de resultaten vaak lang op zich lieten wachten heb ik altijd mijn eigen weg kunnen gaan. Dit heeft een onmisbare bijdrage geleverd aan mijn persoonlijke ontwikkeling en het plezier waarmee ik tot op het laats aan mijn project heb gewerkt, toch de belangrijkste redenen waarom ik destijds aan mijn promotie ben begonnen.

Op het lab was Suharti de allereerste die op mijn pad kwam en in weidde in de histologie. Mijn steun en toeverlaat vanaf het begin tot het toch iets voortijdige eind... Ik weet niet hoe ik je moet bedanken. Paranimf past niet bij jou bescheidenheid maar hier kom je er mooi niet onderuit: Je bent een schat!!!! Els, als ik alle kleine en grote dingen zou moeten noemen waarvoor ik (en met mij vele anderen) je voor zou moeten bedanken, zouden de drukkosten van dit proefschrift veel te hoog uitvallen, daar begin ik dus maar niet aan. Hopelijk volstaat het te zeggen dat ik me goed kan voorstellen dat het pensioen waar jij je zo op verheugt, sommige mensen toch wel enigszins nerveus maakt (of in ieder geval zou moeten maken!). Van de histologenclub wil ik ook graag Willem even noemen. Als mensen mij proberen te vertellen dat de wetenschap je vroeg of laat toch een beetje stoffig maakt, dan hoef ik maar aan jouw schaterlach, tot ver buiten je eigen lab hoorbaar, te denken om te weten dat het ook anders kan. Na de oude generatie histologen de nieuwe: Jose en Edwin, het is aan jullie om de fakkel over te nemen!

Met de overschakeling naar electrofysiologie kwam ook een hele andere set steunpilaren in beeld. Harm, Henk, natuurlijk waren jullie onmisbaar maar degene aan wie ik in deze periode het allermeeest heb gehad is Olof. Waar Suharti mij in het histologie lab bij het handje heeft genomen heb jij dat in dat andere lab gedaan. En na een dag vol ploeteren en gare plakken was er altijd een flauwe grap van jou en een dikke zucht van mij, waarna toch weer opnieuw een poging werd ondernomen.

Werk en koffiepauze zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden, dus bij deze wil ik ook graag alle bezoekers van de koffie/theehoek bedanken voor alle leuf. Vroeger was dat natuurlijk de groep van Jack (waarvan Jurgen de echte die hard is gebleken), maar ook alle nieuwe koffiedrinkers; Edwin en Annelies zorg dat de (taart)traditie wordt doorgegeven! Koffiekoning van alle tijden is natuurlijk Rob, want een koffiepauze is pas echt een pauze als ie opgeluisterd wordt in typisch Robberiaans verhaal.

Dank niet alleen aan mensen maar ook aan dingen. De deur waarachter alles mogelijk was: Brabantse gezelligheid, Amsterdamse gevatheid, vrouwenpraat, mannenhumor, positieve discriminatie, gein en ongein, roddels, verzuchtingen, verwensingen, lounge, house en regelrechte teringherrie. Godzijdank kan de deur van 4.22 dicht! Natuurlijk waren de echt belangrijke factoren al die lieve, gezellige, behulpzame en bijzonder-(irritant)e mensen die achter deze deur vroeg of laat hun plekje vonden: Amos, Vivi, Els, Deborah, Neeltje, Olof, Solange, Charlotte, Jose, Min Zhao ik ben er trots op dat de naam Karin ook in dit rijtje voor komt. Als er een nadeel zit aan de letters Dr. voor je naam dan is het wel dat je dan echt definitief je plekje in 4.22 op moet opgeven. Ik hoop dat deze plaats nog aan vele AIO's en ander gespuis een veilige haven mag bieden.

Dan zijn er natuurlijk nog de mensen die nooit het genoeg van 4.22 hebben gekend: Qin, Pascal, Martin, Lutz: het ga je goed!

Ook een bedankje aan alle studenten: Karin (what's in a name), Hendrik, Angela en vele anderen, ik hoop dat jullie net zoveel van mij geleerd hebben als ik van jullie!

Als moderne AIO heb ik het genoeg gehad met verschillende mensen buiten de UvA te mogen samenwerken. Allereerst Fred; wie had gedacht dat twee kleine buurlandjes, waarin men dezelfde taal spreekt toch zo verschillend konden zijn? Hoewel we het niet altijd eens waren wil ik hier toch hier mijn oprechte dank uiten voor de manier waarop onze samenwerking, altijd tot in de puntjes georganiseerd, is verlopen, en de gastvrijheid waarmee ik werd ontvangen. Grote bewondering ook voor je/ uw (misschien toch niet helemaal dezelfde taal?) scherpte op de momenten dat dat nodig was. En tja, eerlijk is eerlijk, zonder Belgische bijdrage had dit proefschrift er toch heel anders uit gezien. Natuurlijk op deze plaats ook alle dank aan Barbara, die, behalve dat ze mij tijdens mijn 1e bezoek aan Leuven heeft ingewijd in de ethologie, me ook een enorm gezellige tijd heeft bezorgd. Kristina, thank you for all the chats and laughs. En dan Dick, altijd bereid om een en ander te bediscussiëren. Verder natuurlijk ook Christina, Peter and last but not least Herman, allemaal hebben jullie bijgedragen aan het succes van onze samenwerking.

Erno, hoewel de gezamenlijke inspanning toch niet helemaal tot het gewenste resultaat heeft geleid, moet ik zeggen dat ik met veel plezier aan ons project heb gewerkt. Het heeft gezorgd voor een enorme verbreding van mijn promotieproject en ben ik in aanraking gekomen met een bijzonder interessant veld. Ik heb veel geleerd op allerlei vlakken, ik had het niet willen missen! Meer goeden dingen komen uit Leiden, Melly, ook jij bedankt! Ger, bij mijn opmerking (ik geloof tijdens een borrel): "Het zou wel leuk zijn om..."

was jou respons "Je bent van harte welkom.". Grote dank voor de vanzelfsprekendheid waarmee jij, Ellen, Elly en Joop me hebben geholpen! Een groot voorbeeld voor hoe men in de wetenschap met elkaar om zou moeten gaan.

Aangezien ik waarschijnlijk de eerste AIO zou zijn die er in zou slagen werk en privé gescheiden te houden wil ik hier ook alle lieve vrienden en familie bedanken. Te beginnen bij Stefan en Angela, hoe kan het eigenlijk ook anders; nadat we samen onze eerste wankelste stappen in de wetenschap hebben gezet, staan jullie tot op het allerlaatste moment van mijn opleiding nog steeds naast me!

Dan is er natuurlijk ook nog een groep mensen die zich verbindt met de term "zachte kern". Bedankt voor alles wat met plezier te maken heeft, de broodnodige ontspanning na iedere inspanning! Natuurlijk nemen van deze groep mijn medemutsjes een speciaal plekje in. Lieve Suus en Maaïke, bedankt voor alle girl power, door een voorbijganger mooi samengevat met de uitroep: "D'r staan d'r drie!".

Ook Reinier verdient een speciaal plekje. Hoewel Maarten zich gelukkig mag prijzen met het bestaan van 2 significant others, vrees ik dat het de komende tijd toch tot 1 1/2 zal worden gereduceerd. Ik weet dat iedere actie een cascade van reacties teweeg brengt, ook bij jou. Maar met zo'n kei in de buurt kunnen dat alleen maar hele positieve dingen zijn!

Mam, pap, Pim, woorden schieten tekort; bedankt dat jullie er zijn!

En dan, Maarten, degene die het feest pas echt compleet maakt. Had je ook zo achter me gestaan als je had kunnen voorzien wat de gevolgen zouden zijn? Ik had je vast geen andere keus gegeven. Het enige wat ik ter verdediging kan zeggen is dat liefde niet wordt gemeten in plaats en tijd. Hoewel deze woorden waarschijnlijk nog een veel slechtere maat zijn rest mij niet zoveel anders. IK HOU VAN JE!

Liefs Karin